

୧୦ ଅପ୍ରେଲ ୨୦୨୧ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲପୋର୍ଡ୍

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^୧ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଆଲୋକରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକତ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସବର୍ଦ୍ଧକ ଓ ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ଆଲୋଚନା ।

ଅଶ୍ଵତ୍ଠୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଵଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଅଶ୍ଵତ୍ଠୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅର୍ଦ୍ଵହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫଉଦୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ଵ ଶୈତା ନିରରହିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇସ୍ଵାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍ଵାକା ନସତଇନ୍ । ଇହ୍ଵିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍ଅମତା ଅଲୈହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମଗ୍ସୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓଲ୍ଲହୁଲ୍ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରୱ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^୧ କହିଲେ; ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^୧ ନିଜ ପ୍ରିୟ ମୁନିବଙ୍କର ଅନୁକରଣ କରି ଏକେଶ୍ଵରବାଦକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରାଣପୂର୍ଣ୍ଣା ଉଦ୍ୟମ ତଥା ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହାରିକ ନମୁନା ଓ ନିଜ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କିଛି ଘଟଣାବଳୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^୧ କୁହନ୍ତି; ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା, ଏଥିରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଶୋକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଚିକ୍କାର କରି ବାନ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ କହିଲେ; ଇଶ୍ଵର ମୋ ପ୍ରତି ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ କରିଛନ୍ତି । ତାହା ବିଚାରରେ ଯେମିତିକି ଇଶ୍ଵର ତାହାର କୌଣସି ଅଧିକାର ମାରି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସେହି ଅଧିକାର କ’ଣ, ଯାହାକି ଉକ୍ତର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି ?

ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଧାରଣା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଯେଉଁ ପୁରସ୍କାର, ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି, ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅନୁଗ୍ରହ ମାତ୍ର । ଆଉ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଅଛି, ଯେ ଆମେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଛାମୁରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ନିଜ ଆଚରଣ ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ । କଦାପି ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ **ଶିର୍କ** (ଅନ୍ୟକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସମତୁଲ୍ୟ କରିବା) ଭାବନା ମନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କଦାପି ଏହା ମଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯେ ଆମର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ରହିଛି । ସାମାନ୍ୟ ଉପାସନା କରିବା ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଧିକାର ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇ ନଥାଏ । ବରଂ ଆମେ ନିଜ ଫାଇଦା ପାଇଁ ତାହା କରିଥାଉ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^୧ ନିଜ ପୁତ୍ର ମିର୍ଜା ମୁବାରକ ଅହମଦଙ୍କୁ ଅହେତୁକ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟାଧିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବା ଅବଧିରେ ହୁଜୁର^୧ ଯଥାସମ୍ଭବ ଉପଚାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଜମାଅତ ଅହମଦିୟାର ପ୍ରଥମ ଖଲିଫା ଏକଥା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଏହି ବ୍ୟାଧିରେ ମୁବାରକ ଅହମଦ ଦେହତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ତେବେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^୧ଙ୍କୁ ଭାଷଣ ଭାବରେ ଧକ୍କା ଲାଗିବ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁବାରକ ଅହମଦଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର^୧ ଅତି ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ, ଯେ ମୁବାରକ ଅହମଦର ଅକାଳ ବିୟୋଗ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବିରୁତ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଧାନ ଥିଲା, ସେଥିରେ ଆମକୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ । ତା’ପରେ ପଦାକୁ ବାହାରି ସ୍ଥିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ଅଭିଭାଷଣ ଦେଲେ, ମୁବାରକ ଅହମଦ ସଂପର୍କରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଯେଉଁ ଐଶୀ ସୂଚନା ଥିଲା, ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଗଲା । ଅତଏବ ମହାଭାଗଙ୍କର କବିତା ବି ରହିଛି- “ବୁଲାନେ ଓ୍ଵାଲା ହୈ ସବ୍ ସେ ପ୍ୟାରା ଉସି ପେ ଆୟେ ଦିଲ୍ ତୁ ଜାଁ ଫିଦା କର୍”

ମହାମହିମ ହୁଜୁର ଅନଓର^{୧.୧} କହିଲେ; ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨} କହୁଥିଲେ, ସୁଲତାନ୍ ଅବୁଲ୍ ହମିଦ୍ ଖାନର୍ ଅନେକ କଥା ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାର ଗୋଟିଏ କଥା ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, ତାହା ଏହିକି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ମନ୍ଦିପରିଷଦ ଯୁଦ୍ଧରୁ ବର୍ତ୍ତବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ବାହାନା ଓ ଦୁର୍ବଳତା ଗଣନା କରାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସୁଲତାନ୍ କହିଲା; **କିଛି ବିଷୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦେବା ଉଚିତ୍ ।** ଏହି ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨} ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ ଆଶା ଭରସା (ଆସ୍ତା) ରଖିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଦେଖ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨} ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା ବ୍ୟାଧିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଥିଲେ । ଜଣେ ବୈଦ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଲା ଯେ ସେ ଏହି ରୋଗର ବିଶେଷଜ୍ଞ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତା ରଖୁଛି । ତେଣୁ ତାହାକୁ ଡକାଗଲା ସେ ଆସି ହୁଜୁର^{୧.୨}ଙ୍କର ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା ଏବଂ କହିଲା, ମୁଁ ଦୁଇ ଦିନରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଦେବି । ଏହା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହୁଜୁର^{୧.୨} ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଆଉ ହଜରତ ମୌଲବୀ ନୁରୁଦ୍ଦିନ୍ ସାହେବ^{୧.୩}ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଲେ ଯେ ସେହି ଲୋକ ଠାରୁ ମୁଁ ନିଜର ଚିକିତ୍ସା କଦାପି କରାଇବି ନାହିଁ । ସେ ତ ଇଶ୍ଵର ହେବାର ଦାବି କରୁଛି । ତାକୁ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅତିରିକ୍ତ ୨୫ଟଙ୍କା ଦେଇ ଫେରାଇ ଦିଅ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨} କୁହନ୍ତି; ମହିମାମୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାହାର ମାନସମ୍ମାନ କରିଥା'ନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ବଡ଼ିମା ଓ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସକାଶେ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଉଭେଜନା ରଖୁଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ଲୋକମାନେ ଏକ ସଂକିର୍ଣ୍ଣ ପଥ ମଧ୍ୟଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ (ସେହି ଦୁରୁହ ମାର୍ଗରେ) ଯାତ୍ରା କରିପାରି ନଥାଏ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସକାଶେ ହୃଦୟରେ ଉକ୍ତା ନଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଲାଭ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସକାଶେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଗ୍ରହ ଓ ଉଦ୍ଦୀପନା, ମନର ମଳିନତା ତଥା ନିଜ ସାଂସାରିକ ମୁନାଫା ଓ ମଙ୍ଗଳ କାମନାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇ ନଥାଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କୌଣସି ଉପାସନ ଓ ଆରାଧନା ତଥା ଦାନଦକ୍ଷିଣା ଗୁହୀତ ହୋଇ ନଥାଏ ।

ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{୧.୧} କହିଲେ; ସୁତରାଂ ଦୁଆ ସ୍ଵୀକୃତ ହେବା ସକାଶେ ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ଉପରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଆସ୍ତା ପୋଷଣ କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ତଥା ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଯେ ଆମେମାନେ ବହୁତ ଦୁଆ କଲୁ, ଆମେ ଏପରି କଲୁ, ସେପରି କଲୁ, **ନଫିଲ୍ ନମାଜ୍** ପାଠ କଲୁ, ଦାନଦକ୍ଷିଣା ଦେଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ଦୁଆ ଗୁହୀତ ହେଲା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥୁପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ଚିନ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଏହି ଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ଵ ଯୁଗାବତାର ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨} (ଆମମାନଙ୍କୁ) ବତାଇଛନ୍ତି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨}ଙ୍କୁ ସମୋଧନ କରି ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଲେ; ଯେହେତୁ ଚଳିତ ଯୁଗରେ ତୁମେ ଆମ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ଧ୍ଵଜାକୁ ବହନ କରୁଅଛ ଏବଂ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ସେହି ଶିକ୍ଷା ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଜଗତରେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛ ତେଣୁ ହେ ମସିହ ମୁହମ୍ମଦୀ! ତୁମେ ମୋତେ ସେହିପରି ପ୍ରିୟ ଯେପରି ଆମ୍ଭର ଏକ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ହେବା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀମାନେ ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରବଂଚନା ପୂର୍ବକ ନିଜ ମସିହକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସଲ ପୁତ୍ର ଗଢ଼ି ନେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୋର ସ୍ଵାଭିମାନ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛି ଯେ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଏପରି ପ୍ରେମ କରିବୁ ଯେପରି ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ନେହ ଆଦର କରାଯାଇଥାଏ । ଯଦ୍ଵାରା ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ (ହୁଜୁର^{୧.୨}) ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{୧.୩}ଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି **ଅତ୍-ଫାଲୁଲୁଃ** (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଳକ) ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ।

ହୁଜୁର^{୧.୨} କହିଛନ୍ତି; ଇଶ୍ଵର ଏହା ଲକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ଯେ ଏସମସ୍ତ ଆତ୍ମାସମୂହ ଯାହାକି ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛନ୍ତି । ସେ ଯୁରୋପବାସୀ ହେଉ ଅବା ଏସିଆବାସୀ ସମସ୍ତେ ଯିଏକି ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵଭାବୀ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବେ ଓ ନିଜ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ **ଦିନେ ହାଜିଦ୍** (ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ)ରେ ଏକତ୍ରୀତ କରିବେ । ଏହା ହିଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁଁ ସଂସାରରକୁ ପ୍ରେରିତ । ଅତଃ ତୁମେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର

ଅନୁସରଣ କର କିନ୍ତୁ ବିନମ୍ରତା ସହକାରେ, ସାଦରେ ଓ ଦୁଆ କରିବା ସହିତ ସମ୍ପାଦନ କର । ପୁନଶ୍ଚ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ କୁହନ୍ତି; ମୋର ସକଳ ଅଭିଳାଷା ଏହିଥିରେ ନିହିତ ଏବଂ ମୋର ଆବିର୍ଭାବର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକତ୍ଵ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଅବତାର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଓ ଗାରିମାକୁ ସଂସାରରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ।

ଧରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ମୋର **ବୈଅତ୍** (ଦୀକ୍ଷା) ନେବାରେ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକତ୍ଵ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଅବତାର ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଓ ଗାରିମାକୁ ସଂସାରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା । କାଦିୟାନରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ}ଙ୍କର ପିରାଁ ଦତ୍ତା ନାମକ ଜଣେ ସେବକ ଥିଲେ । ସଭିଏଁ ତାଙ୍କୁ ଏହି ନାମରେ ଡାକୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦତ୍ତା ନାମରେ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ମୁନିବ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ । ଦେଖ ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲାଃ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କୁ ଦୈବିବାଣୀ କଲେ, **ଖୁଜୁ ଅତ୍ତୋହିଦା ଅତ୍ତୋହିଦା ଯା ଅର୍ଦ୍ନାଉଲ୍ ଫାରସ୍** ଏହି ଦୈବିବାଣୀ ନିଜର ବକ୍ଷି ରହିବା ଓ ଉନ୍ନତି କରିବାର ରହସ୍ୟ ତଥା ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ଆଉ ମହାଭାଗଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯେତେବେଳେ ଅମେମାନେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କର **ବୈଅତ୍** କରିନେଲେ ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ଯଦି ତାହାକୁ ଧରି ରଖିବା ତେବେ ଉଭୟ ଲହ ଓ ପରକାଳରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିପାରିବା । ନଚେତ୍ ନା କୌଣସି ରକ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ସୁଫଳ ଦେବ, ଆଉ ନା ତୁମର ନାମକୁ ମାତ୍ର **ବୈଅତ୍** କରିବା । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁକାବିଲାରେ ଜଣେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ତୁଚ୍ଛ ମଣିଷକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ} ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଅନେକ ଧର ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ନିଜ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଅବା ଆପଣଙ୍କ ଗହଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସମୟରେ ମହାଭାଗଙ୍କର ଚରଣ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ଉଚ୍ଛିରେ ନିନ୍ଦା ଓ ବାରଣ କରୁଥିଲେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ} କହିଛନ୍ତି; ମୁଁ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅତି ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରୁଅଛି, ଯେ ମୋର କୌଣସି ଫଟୋ ଉଠାଅ ଓ ତାହାକୁ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ପରି ନିଜ ନିକଟରେ ରଖି ଅବା ପ୍ରକାଶିତ କର । ମୁଁ ଏପରି କରିବାର କଦାପି ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହିଁ, ଯେ କେହି ଏପରି କରନ୍ତୁ । ମୋ ଠାରୁ ବଳି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଓ ଫଟୋର ପୂଜା କରିବାର ଶତ୍ରୁ ଏହି ଜଗତରେ ଅନ୍ୟ କେହି ନଥିବେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛି ଯେ ସମ୍ପ୍ରତି ଯୁରୋପ ନିବାସୀ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଲେଖ୍ୟ ପାଠ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ତାହାର ଫଟୋ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କରିଥା'ନ୍ତି । କାରଣ ଯୁରୋପର ଲୋକଙ୍କ ପାରଦର୍ଶିତା ବେଶି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ରହିଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଫଟୋ ଦେଖି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନି ନେଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ଦାବାଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅବା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ଆଉ ସହସ୍ର କୋଶ ଦୂରରେ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଆମ ପାଖରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଆଉ ନା ଆମ ଚେହେରା ଦେଖିପାରିବେ । ସୁତରାଂ ସେହି ଦେଶର ପାରଦର୍ଶୀ ଲୋକମାନେ ଫଟୋ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଯୁରୋପ ଅବା ଆମେରିକାରୁ ମୋ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପତ୍ରରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଫଟୋକୁ ନିରିଖି ଦେଖିଲୁ ଓ ନିଜ ବୌଦ୍ଧିକ ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପଡିଲା ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନୁହେଁ । ଆମେରିକାର ଜଣେ ମହିଳା ମୋ ଫଟୋ ଦେଖି ପତ୍ର ଲେଖିଛନ୍ତି, 'ଯେ ଯାଣୁ ମସିହ^{ଅ.ସ}ଙ୍କର ଫଟୋ' । ଅତଃ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓ ଏହି ସାମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଫଟୋ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛି । ଫଟୋ ଓ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନରେ ଖୁବ୍ ଉନ୍ନତି ଘଟିଥାଏ, ଯେପରି ଜାନଯନ୍ତ୍ର ଓ ରୋଗ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ତାହାକୁ ଅବୈଧ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଇସଲାମ୍ କେବଳ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିଥାଏ, ଯାହାକି **ଶିର୍କ୍** ଓ ଅନୈତିକ ମାର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଚାଣି ନେଇଥାଏ, ନାକି ସେହି ବସ୍ତୁ ଯାହାକି ଜ୍ଞାନ ଓ ହିତ ସାଧନର ଉତ୍ସରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିଥାଏ । ଯଦି ଏଥିରେ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି, ଯେ ଫଟୋ ସତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତଥା ତାହାକୁ ନିଜ ଜୀବିକା ଅର୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ଅବା ଅକାରଣରେ ଉଠାଇବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏପରି ଧାରେ ଧାରେ କୁପ୍ରଥା ଓ **ଶିର୍କ୍** ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ସଜାଗ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । **ଇନ୍ନମଲ୍ ଆମାଲୁ ବିନ୍ନିୟାତ୍** ।

ଏହି କିସମର ଅପବିତ୍ର ପରମ୍ପରା ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଅଛି । ଅନେକ ଲୋକ ନିଜ ମୃତ ପରିଜନଙ୍କ ଫଟୋ (ଘରେ) ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । କେତେକ ଲୋକେ ବିବାହ ଉତ୍ସବର ଏକ ଫଟୋକୁ ବଡ଼ ଫେର୍ମା କରି ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି, ଯେ ଆମ ପୂର୍ବଜମାନେ ଏଥିରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଅଭୁଲା ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମେ ଲଗାଇଛୁ । ମନେରଖ ! ଏସବୁ ଶିର୍କ୍, କୁପ୍ରଥା । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କେବଳ ସତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଆଲ୍‌ବମ୍‌ରେ ସାଇତି ରଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ଅଛି । କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ସ୍ୱଭାବରେ ସାମିଲ କରିଦେବା ଓ ତାହାକୁ ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସକାଳୁ ଦେଖିବା, ସଲ୍ଲାମ୍ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଖୋଲମଖୋଲା କୁପ୍ରଥା । ହଜରତ ମୌଲାନା ଗୁଲାମ୍ ରସୁଲ୍ ରାଜିକୀ ସାହେବ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ୧୯୦୧ ମସିହାର ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି । ସେ କୁହନ୍ତି; ମୁଁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ}ଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲି, ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ଉପରେ ଏକ ବକ୍ତୃତା ଦେଇ କହିଲେ; ଅନେକ ଲୋକ କାହାରି ଉପକାର କରିବା ଦ୍ଵାରା ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁଲିଲ୍ଲା[ଃ] କହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜୟାକ୍‌ମୁଲ୍ଲା[ଃ] କହି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଯେବେକି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏଥିରେ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଶିର୍କ୍‌ର ଆଂଶିକ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । କାରଣ ଦୟାକାରୀ ସତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା । ଏଥିପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କର, ତା'ପରେ ଜୟାକ୍‌ମୁଲ୍ଲା[ଃ] କୁହ ।

ହଜରତ ଭାଇ ଅବୁର୍ ରହେମାନ୍ ସାହେବ କାଦିୟାନୀ^{ର.ଅ} ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କର ଲାହୋରର ଶେଷ ଯାତ୍ରା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହନ୍ତି; ଦେହତ୍ୟାଗ କରିବାର କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ}ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସକାଶେ କିଛି ମହିଳା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ତେଣୁ ମହାଭାଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଚାହିଁଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ହୁଜୁର ଆମମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅତି ବ୍ୟସ୍ତତା ସତ୍ତ୍ୱେ ମହାଭାଗ ସେମାନଙ୍କ ନିବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରି ଏକେଶ୍ଵରବାଦ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ଓ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାରୁ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ବିରତ ରହିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ହୁଜୁର^{ଅ.ସ} ଆଉ ଏକ ଭାଷଣରେ କହିଲେ; ଇସା ମସିହଙ୍କୁ ମରିବାକୁ ଦିଅ, ଏଥିରେ ଇସଲାମ୍ ଜୀବିତ ରହିପାରିବ । ମସିହ ମୁହମ୍ମଦୀଙ୍କୁ ଅସିବାକୁ ଦିଅ, ସେଥିରେ ହିଁ ଇସଲାମ୍‌ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଗରିମା ବଳବତ୍ତର ରହିବ ।

ସୁତରାଂ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ବାଉଁ ପହଞ୍ଚାଇବା ଓ ତାହାକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଅଂଶ ବିଶେଷ କରିବା ସକାଶେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଜି ଏହା କେବଳ ମସିହ ମୁହମ୍ମଦୀଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ପରିଶେଷରେ ହୁଜୁର ଅନଝୁର୍^{ଅ.ସ} ବିଶ୍ଵର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଲେ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମ୍‌ଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଗଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନତଓକ୍‌କଲୁ ଆଲ୍‌ହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍‌ହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲିଲାହା ସ୍ଵାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ କୁର୍ବା ଓସ୍‌ନହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଇ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କରି ଓଲ୍ ବଗଇ ସୁଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପ୍‌କରୁଲ୍ଲାହା ସ୍ଵପ୍‌କରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ହୁ ସ୍ଵସ୍‌ତଜିର୍ ଲକୁମ୍ ଓଲପିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
 10th April 2026
 Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan